

מסורת הש"ס

א) וכיב ס'... ב) ופסיק... ג) ופסיק... ד) ופסיק... ה) ופסיק... ו) ופסיק... ז) ופסיק... ח) ופסיק... ט) ופסיק... י) ופסיק...
א) ופסיק... ב) ופסיק... ג) ופסיק... ד) ופסיק... ה) ופסיק... ו) ופסיק... ז) ופסיק... ח) ופסיק... ט) ופסיק... י) ופסיק...

כל הבשר פרק שמיני חולין

ק.י.

עין משפט
גיר מצוה

סו א מיי פיה מהל'
מחלות אסורות הל'
יד קמו לחין קמו טושיע
יד פי קב ספק ד'
כח ב מיי פיה מהל'
גולה ה' ד וטשו
הל' קמו עין פ טושיע
מיי פיה ספק ב ג
ס' כ מיי פיה מהל'
מפילין הל' י ספק
עין כ טושיע ד' א"ס פ'
הל' ספק א ונקר אלפי
הל' מפילין פ' עה

ענין רש"י

אורטייטש [אורטיטאט].
ספרים.

רבינו גרשום

אין איבא תנא דאמרי
לרב כחל. כלומר דאמר
אינו עובר עליו ואסור;
בקעה מצא ונדר בה נדר.
כלומר עמי הארץ כחל
שהיו מקילין בבשר חלב
והחמיר להו'; ליטלטל
לרבעא דבשרא. כלומר
ליטרא דבשרא; אני דחל
מינקת שניתי לו. דאסי
דמלא חלב; אבין חבלא.
כלומר אמאי קרי ליה
אבין חבלא שסתו כיו
ובשבילי עצמת נפש היו
קורין אותו חבלא; סר
דעובדא הוה. כלומר אדם
ברזל היה; מבי בשא. סביב
אביו; ובאבותיו דרב אכלי
כחלי. דהוא סבר אינו
עובר עליו ומותר הוא
דקאמרין דרב סבר אינו
עובר עליו ואסור בקעה
מצא ונדר בה נדר; לאחר
י"ב חדש הוה. כלומר
לאחר י"ב חדש חשבין
כעץ; וקורין בהו חילפי.
כלומר צטוה עליו עשבים
דשמייהו אורטייט; חודה;
דלית ליה חוטי צציות;
סטורה מן הצציות כל ל'
יוס. כלומר בתוך ל' יום
אכל אס שאלה יותר מל'
יוס חייבת בצציות;

יטווא קני שבשלו דיעבד. והא ודאי כללי הוא מדקמי מותר
דאי נקדרה אמאי מותר הא ליה החלב וחרז ונבלע; איכא טנא.
כהאי דוכתא: דאמרי לרב כחל. יש כאן מי ששנה לרב כחל
ששלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנה בתרא דרב הוה שמיעא
ליה לרבי אלעזר: אמריי. בני
המקום: לרב יצחק. אמרו לו לרבי
אלעזר זה שנהא לו: אני לא שניתי
לו כחל כל עיקר. כלומר שום כחל
לא שניתי לו לאסור בין כחל מניקה
ובין כחל שאינה מניקה: ורב.
שנה להס' כחל שאסור: נקטע מלא.
כלומר ראה שהיו מוולגים בלמסור
בשר כחלב והחמיר עליהן: לטלטלוט:
ריבעא. ליטרא: רב כהנא סמי
כחי. כמו שאמרנו שכן השיבו רב
יצחק לרבי אלעזר לא שניתי לו כל
עיקר: כחל מניקס. שהיה מניקה
יש כדליה חלב כיום הרבה: ומסוך
פלפלו של רבי חייל. שהוה מחודד
מלך ומבין מעצמו וכסבור שהלמידי
מחודדים כמותו כסבור ושנהא לפני ר'
חייא שנה לו סתם וסבור שיעין רב
שאין אסור אלף מניקה ולא הכין:
סנלא. שכול קושר את בניו: מרס'
דעובדא. והיו נמעשים טוינים: לא
אכלי כחלי. לגמרי אפילו ללי ואפילו
קרעו: כמאי טושיטויה. היכן היו לך
סס עינים: כפורגני. תלמידי שאלו
היבדים והכנענים: לאמר שנים עשר
חדש הוה. ומנן כמס' ע"י (דף לז).
למיס אקורין יבשין מותרין ואלו הס'
למיס כל שנים עשר חדש: דקדחו
כטו חילפי. גדלו כהם ממתת שנתקבו
ונעשו עפר: חילפי. אורטייטס והואיל
ומתקלקלן ונתקבין ולא טעלו משס
ש"מ אינו חושש: ספור מן הספילין.
מפי שנתן לחלון תדיר: דלא הוה
רמי מוטי. לא הטיל צליל לטליתו:
כפתיחו

הגהות הב"ח

א) היום ד"ה ונדק
הקדוש היום וכו' א"ל
ר"א לשמיעה קרע:

מוסף רש"י

בקעה מצא ונדר
בה גדר. פני הארץ
היו ומולגין כמחמת
והחמיר עליהן נבשת
פניו להשתוק מן העפרים
כחם הנדר קבטת מולג
למורה ערובין ו) לומר
אינו עובר מורה שיש
להסיר. נקטע ו פון
לה שמה והכל פרון
מסוך. מורה דעובדא.
ושבת
ד' ביצה כס' ו' דלית
לך חוטיין עליו ומומר
המקום טו. כמיהה הוה
ממי' הוה כפסיקת מקום
שנתו (מזיל ורי ימי

דלון החלב נעניה עוד כחל כמו שהיה קודם ואע"פ שנפלט וחרז
ונבלע תוך הכחל לא גורז בו חמסין כיון שאין שם כשר אחר
מפני בליעה זו ולא אתי למיכל בשר
קרעו כלל ואין חילוק בין ללי לקדרה
בלל בשך דלון זו שום טעם להקל
כללי יותר דכללי נמי נוטף החלב
ופולט על הכחל כמחוק וחרז ונבלע
ולא שיך כבולעו כך פולגו אלף
גדס אלף טיפת חלב שנפלה
על חמיית ללי לא כמו בשמניית
דנבלה דאפילו ללי אינו חוזר ופולט
שמניית שבלע והכי פירושו הכחל
קורעו ומוציא את חלבו פירוש שמי
וערב וטונו כמלך דמפרש בגמרא
דמוקי ליה רבי אלעזר לקדרה והיינו
עם כשר דפרשיט ומוקי לה הכי
משום דמתניתין סתמא קתני שמעמ
שנא להמיר בכל ענין כשול לא קרעו
פירוש לא עשה דין קריעה שלל
קרעו שמי וערב וטונו כמלך אלף
קרעו קתת אינו עובר עליו אמר
רב אינו וערב עליו ומותר כיון
דקרעו קתת אלף חס לא קרעו כלל
וכשלו כהדי בשך אסור מדרבנן
כדלמרין בפ' גיד הנשה (לעיל דף טז):
כחל כפי' לחלב שחוטט אסור מדרבנן
כיוד קורעו דמתניתין קאי אמר ליה
ר' אלעזר (ה) קרע לי ואנא איכול
פי' קרע לי קריעה קתת ואנא איכול
נקדרה בלא כשר מאי קמ"ל דלא
נעו שמי וערב אלף לקדרה כהדי
בשר אמר להו רב נחמן וזיקו לה
כחלי פירוש בשלו לה נקדרה בלא
בשר כחלי נפוחים נעודות פירוש
שלא נקדשו שמי וערב אלף קריעה
קתת מ"מ קרי וזיקו לפי שלא נקדשו
שמי וערב והא חן תמן קורעו פירוש
הוה לקדרה פירוש כהדי כשר והא
קתני כחל שנשלו בחלב ומותר
לחמלה אפילו נקדרה בלא כשר אסור
מדקמי ששלו בחלב דמשמע דליכא
איסורא אלף איכו גופיה ורב נחמן
ממיר למתחלה כ' והוה מלי לטעמי
דמיידי בשלא קרעו כלל אלף דעדיפא

משני וז"ת הכי מיימי קיעתא מהך גרימתא לנישנא קמא דרב והא רב איירי נקדרה בלא
בשר דפרשיט ויש לומר משום דלישנא בתרא דרב קאמר אינו עובר עליו ואסור בין כהדי בשך בין בלא כשר והך גרימתא שריא
מיהא בלא כשר ומשום דפליגא אלישנא בתרא קאמר מיהא כלישנא קמא איהא רב נחמן כלישנא קמא דמינא כושיה והילכתא כושיה
ולמאי דפרשיט דמתניתין איירי נמי נקדרה כהדי בשך מניס דמיסא סתמא א"כ רישא דגרימתא דקתני נמי הכחל קורעו ומינא את
חלבו הי נמי אפילו כהדי בשך ולא הי דמינא דלב קורעו לא קרעו קורעו לאחר ביטולו דלא איירי כהדי בשך דאי כהדי בשך נעשה
הבשר נבלה וחרז ודוקר את הלל דטעם דלב דשיע לא קאי לפי המסקנא דפסיקס (דף עז): לפירוש ר"ת: איכא תנא דאמרייה
לרב כחל אחוייה ליה לרב יצחק בר אבדריטי. וכן כפרק המוכר את הספינה (כ"ד דף עב). איכא תנא דאמרייה לרב יצחק בר אבדריטי ליה
רב יצחק בר אבדריטי והוא רב יצחק בר אבדריטי היה רבו של רבא דלמחר כריש יבנות (דף ז) וכריש פ' אלו הן
הנשרפין (שנהדרין דף עב). אמר רבא א"ל רב יצחק בר אבדריטי אחיה הנה הנה וכו' ויצחק ימנן דרב יצחק בר אבדריטי שהיה רבו של
רב שהיה חי עד רבא והלא כיוס שמת רב יהודה שהיה תלמידו של רב נולד רבא (א) וגרס הסם רבנו שמואל איכא תנא דאמרייה רב
מדות וקשה לר"ת דהכא בשמעתין אין שיך לומר כן דקאמר אינו לא שניתי לו ומיהו יש לפרש לו וטעמו ממתו כמו (כ"ג דף ג.) תלמיד
ורבו נרין לו אלף הא דקאמר ומתוך פלפולו של רבי חייל שנה לו כחל סתם לא אחי ספיר ואורי"ת דשנים היו אחד היה בימי רבנו
הקדוש דאמריין פרק פירס (שנת דף מ): דלמחר רב יצחק בר אבדריטי פסא אחת נכנסמי אחר רבי לביית המרחץ ואותו יכול להיות שהיה
רבו של רב וקשה קתת דאם רב יצחק בר אבדריטי דהמוכר את הספינה היה רבו של רב היכי קאמר לרבי אלעזר הסם הא אימתר
עלה אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן והלא ר' יוחנן שהיה רבו של ר' אבהו היה קורא לרב רבנו כדלמרין (ג) באלו טרפות (לעיל דף דה): (א)
דאמרייה לרב כחל. פי' בקווערס יש כאן מי ששנה לרב כחל שנשלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנה בתרא דרב הוה שמיעא ליה
לר' אלעזר וגרסא דלא קאי אהנוה לישי דלעיל אלף שמע שהיה רב אורכר כחל ואפילו בקריעת שמי וערב דלמרין כסמון
בסורא לא אכלי כחלי דמתניתין שריא ליה בקריעה והיה ממייה ר"א והשיב לו רבי יצחק בר אבדריטי כחל נבלה כחל קרעו מלא ונדר נה
גדר ורב יוסף (א) קאמר דכחל מניקה שנה לו דאסור אפילו בקריעה ומתניתין כשאינה מניקה ור' חייל שנה לו כחל סתם והיה סבור שיעין
רב מעצמו ולא היין ועשה כדבריו והיה סבור שמכא שום גרימתא היה כחל לחלוק על משנתו לאסור כל כחל אפילו בקריעה ואין
דלכתיב כחלי אפילו של מניקה בקריעה סמכין אלישנא דרב נקטע מלא ואין חילוק בין מניקה לשאינה מניקה וגם אעבדא דרבין ורב
יצחק בר יוסף דאימור קמיייהו תבטיל כחלי ואלך רב יצחק ומסתמא של מניקה היה מדלא רבין לבלול ורב יצחק עיקר מדלמחר אבי
רבין חיללא אמאי לא אכל וגם מעבדא דמיי בר תמרי דנקטינהו לכוונה כחלי ואפילו של מניקה ואכל:

טלית

